

[Arbejdsministeren]

ling i folketinget til et lovforslag i sin helhed, skulle trætte folketinget med genfremsættelser. Det tager jeg som udtryk for et ønske fra hr. Glistrups side om at tage lovforslag nr. L 16 tilbage, som vi nu behandler, men det får vi vel afklaret, når hr. Voigt på forslagsstillernes vegne kommer op på talerstolen.

Sandheden er nemlig, at det er 10. gang, vi behandler dette forslag, og så sent som i foråret – altså i foråret 1978 – blev dette lovforslag ord til andet – bortset fra ikrafttrædelsesbestemmelsen – stemt ned af et stort flertal i folketinget. Det er, undskyld, jeg siger det, spild af folketingets tid, at man med få måneders mellemrum fremsætter identiske forslag, som har været til behandling i folketinget i årevis, og som hver gang er blevet stemt ned af et bredt flertal i folketinget.

Som jeg sagde det, har forslagsstillerne ikke ændret andet i det forslag, der netop er blevet stemt ned i folketinget, end ikrafttrædelsesdatoen. Jeg skal derfor skåne tingets medlemmer for argumenter vedrørende forslaget og kun henvise til den lange række af taler, jeg selv og mine forgængere har holdt om lovforslaget.

På den baggrund er det selvfølgelig åbenbart, at regeringen ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Bakholt (S):

Jeg kan fuldt ud tilslutte mig de synspunkter, arbejdsministeren har givet udtryk for. I den socialdemokratiske folketingsgruppe kan vi ikke tilslutte os dette lovforslag. Det er en indgriben i organisationernes frie ret til selv at bestemme over, hvilke midler de vil bruge til hvilke formål. Vi går imod forslaget.

Nauerby (FP):

Både arbejdsministeren og den socialdemokratiske ordfører har allerede sagt, at denne sag er blevet behandlet op til flere gange her i folketinget, og at der ingen grund er til igen at debattere denne sag om organisationers tvangsbetalte bidrag til politiske foreninger eller partier. Det kan hver især have sin mening om, og det skal de også for min skyld have lov til at have deres mening om, men jeg er af den opfattelse, at en god sag ikke kan gentages for ofte.

Derudover er der nogle andre grunde til at gentage netop denne sag nu, som jeg vil

nævne nogle enkelte af. En væsentlig grund er, at regeringen er blevet udvidet med nogle venstreministre, nogle fagministre, som denne sag direkte hører ind under. Jeg vil kun nævne et enkelt område, hvor indenrigsministeren er stærkt berørt: vedrørende ansættelser inden for amter og kommuner. Her har vi et klart eksempel på organisationstvung der ved, at en ansat skal være medlem af en bestemt lokal fagforening og betale til dens politiske organisation.

Jeg tænker her på Ragnhild Jensen-sagen på Nyborg Sygehus. Hun blev smidt ud fra sit arbejde, alene fordi hun ikke ville betale til et politisk partis valgkamp, men ville være medlem af et andet fagforbund og en anden arbejdsløshedskasse. Jeg formoder, indenrigsministeren vil stå fast på den retslige afgørelse, der for øvrigt tilkendte Ragnhild Jensen erstatning, men ikke gav hende mulighed for at udføre sit arbejde.

En anden grund er, at det vil være rart at høre, om venstres ordfører også i dag vil nøjes med at henvise til, hvad der tidligere er sagt fra venstres side, eller om de i dag vil præcisere deres liberale holdning på en klar måde, altså at venstre vil stå ved deres hidtidige linje.

En tredje grund er, at vi i disse dage i folketinget er ved at vedtage en lov om efterløn, hvor vi virkelig favoriserer den gruppe mennesker, der er medlemmer af en arbejdsløshedskasse. Det at være medlem af en arbejdsløshedskasse vil jo i næsten alle tilfælde også sige at være medlem af et fagforbund. Efterlønsforslaget vil bringe en yderligere stor gruppe borgere ind i et fagforbund, hvor de så vil være med til at betale til en politisk forening. For når folketinget vedtager en urimelig lov, hvorfor så ikke udnytte denne lov?

En fjerde grund er, at der efterhånden er mange arbejdsgivere, der indgår eksklusivaf-taler med fagforeninger og derved udelukker arbejdere, der ikke er medlem af netop det fagforbund, der er sluttet aftale med. Det er min opfattelse, at også mange arbejdsgivere er tvunget til at være medlem af Arbejdsgiverforeningen, som også tvinger deres medlemmer til at betale til politiske foreninger imod medlemmernes vilje.

En femte grund er, at arbejdsministeren har bebudet, at han ikke længere ubetinget vil anerkende nye fagforbund og arbejdsløs-